

Primer Misteri de Dolor

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí del Rosari Monumental (muntanya de Montserrat)
Emplaçament Al camí de la Santa Cova, entre el funicular i la Cova
Alçada: 579

Coordenades:

Latitud: 41.59096
Longitud: 1.84071
UTM Est (X): 403377
UTM Nord (Y): 4605012

Classificació

Número de fitxa 08069 - 149
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX
Any 1897
Autoria de l'element: Josep Campeny Santamaria
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Monestir de Montserrat, (08199)

Fitxes associades:

[Cinquè misteri de Goig](#)

[Quart Misteri de Goig](#)

[Tercer misteri de Goig](#)

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons

Data de registre de la fitxa: dl., 28/02/2011 - 01:00

Descripció

El I Misteri de Dolor és una composició en bronze inspirada en l'Evangeli de Lluc, col·locada dins d'una fornícula excavada a la roca i coronada amb un arc rebaixat i dovellat. El conjunt està integrat per dues estàtues de bust rodó i formes ondulants, que representen Jesús resant i un arcàngel; i una branca d'olivera. Al costat hi ha una placa de marbre amb el marc de ferro. Originàriament l'àngel duia un calze i una creu a les mans.

Història

Fou una ofrena de l'Arxiconfraria Teresiana de Catalunya i la benedicció va celebrar-se el 24 de juny de 1897. Va ser reformat el 24 de juny de 1900. El Rosari Monumental són un total de quinze conjunts escultòrics de caire religiós repartits entre el torrent de Santa Maria i la Santa Cova. Dotze dels quals són al terme de Collbató i inclouen els tres darrers misteris de Goig, els cinc de Dolor i els cinc de Glòria. Van ser construïts entre 1896 i 1916 per iniciativa del canonge de la catedral de Vic, Jaume Collell, que va difondre la seva proposta a través d'una revista religiosa. Foren finançats amb donacions d'entitats, institucions i particulars. Hi van intervenir diversos arquitectes, escultors i artesans, alguns de prestigi, com Gaudí, Puig i Cadafalch o Llimona, que van atorgar un estil propi a cada un d'aquests grups escultòrics.

Bibliografia

MOLAS I RIFÀ, Jordi (1998), Guia oficial de Montserrat, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

NUET BADIA, Josep i Ramon RIBERA MARINÉ (2010), Monografies. Ruta 5: Collbató-Collbató, Patronat de la Muntanya de Montserrat (Edició en PDF).

SOLIAS, Josep M., Juana María HUÉLAMO i Susana LAUDO (s/d), Inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat. Barcelona, Generalitat de Catalunya, p. 13.

